

“मीठे बच्चे- जति समय मिल्छ एकान्तमा गएर यादको यात्रा गर, जब तिमी गन्तव्यमा पुग्छौ तब यो यात्रा पूरा हुन्छ ।”

प्रश्न:- संगममा बाबाले आफ्ना बच्चाहरूमा कुनचाहिँ यस्तो गुण भरिदिनु हुन्छ, जुन आधा कल्पसम्म चल्छ ?

उत्तर:- बाबा भन्नुहुन्छ- जसरी म अति स्वीट छु, यस्तै बच्चाहरूलाई पनि स्वीट बनाइदिन्छु । देवताहरू धेरै स्वीट हुन्छन् । तिमी बच्चाहरू अहिले स्वीट बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । जसले धेरैको कल्याण गर्छ, जसमा कुनै शैतानी विचार छैन, उही स्वीट हो । उनीहरूलाई नै उच्च पद मिल्छ । उनीहरूकै फेरि पूजा हुन्छ ।

ओम् शान्ति । बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ- यो शरीरको मालिक हो आत्मा । पहिला यो बुझ्नुपर्ने हुन्छ किनकि अहिले बच्चाहरूलाई ज्ञान मिलेको छ । पहिला त बुझ्नु छ- म आत्मा हुँ । शरीरबाट आत्माले काम लिन्छ, पार्ट खेल्छ । यस्ता खालका विचार अरू कुनै मनुष्यलाई आउँदैन किनकि देह-अभिमानमा छन् । यहाँ यो विचारमा बसाइन्छ- म आत्मा हुँ, यो मेरो शरीर हो । म आत्मा परमपिता परमात्माको सन्तान हुँ । यो याद नै घरी-घरी बिसिन्छ । पहिला यो पूरा याद गर्नुपर्छ । यात्रामा जाँदा भन्ने गर्छन् हिँडिराख । तिमी पनि यादको यात्रामा चलिरहनुपर्छ अर्थात् याद गरिराख्नु छ । याद गर्दैनौ अर्थात् यात्रामा छैनौ । देह-अभिमान आउँछ । देह-अभिमानले कुनै न कुनै विकर्म हुन जान्छ । यस्तो पनि होइन, मनुष्यले सदैव विकर्म नै गर्छन् । फेरि पनि कमाई त बन्द हुने भयो नि । त्यसैले जति हुन सक्छ यादको यात्रामा कमी गर्न हुँदैन । एकान्तमा बसेर आफूसँग विचार सागर मन्थन गर्दै प्वाइन्टहरू निकाल्नुपर्छ । कति समय बाबाको यादमा रहन्छु, राम्रो कुराको याद त हुन्छ नि ।

बच्चाहरूलाई सम्भाइएको छ, यो समयमा सबै मनुष्यले एकले अर्कालाई नोक्सान नै पुऱ्याउँछन् । बाबाले टिचरको महिमा गर्नुहुन्छ, त्यसमध्ये कोही-कोही टिचर खराब पनि हुन्छन्, अन्यथा टिचर अर्थात् टिच गर्ने, चालचलन सिकाउने । जो धार्मिक विचारका, राम्रो स्वभावका हुन्छन्, उनीहरूको चालचलन पनि राम्रो हुन्छ । पिताले यदि रक्सी आदि पिउँछ भने बच्चाहरूलाई पनि त्यसको सङ्ग लाग्छ । यसलाई भनिन्छ खराब सङ्ग किनभने रावण राज्य हो नि । राम राज्य अवश्य थियो, तर त्यो कस्तो थियो, कसरी स्थापना भयो, यी अद्भुत र मीठा कुराहरू तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ । स्वीट, स्वीटर, स्वीटेस्ट भनिन्छ नि । बाबाको यादमा रहेर नै तिमी पवित्र बनेर पवित्र बनाउँछौ । बाबा नयाँ सृष्टिमा आउनुहुन्छ । सृष्टिमा मनुष्य, जनावर, खेतीवाली आदि सबै हुन्छन् । मनुष्यलाई सबै कुरा चाहिन्छ नि । शास्त्रमा प्रलयको वृत्तान्त पनि गलत हो । प्रलय हुँदै हुँदैन । यो सृष्टिको चक्र घुमि नै रहन्छ । बच्चाहरूले आदिदेखि अन्त्यसम्मको ज्ञान ख्यालमा राख्नुपर्छ । मनुष्यलाई त अनेक प्रकारका चित्रहरू याद आउँछन् । मेला-जमघट आदि याद आउँछ । ती सबै हुन् हदका, तिम्रो हो बेहदको याद, बेहदको खुशी, बेहदको धन । बेहदका बाबा हुनुहुन्छ नि । हदका बाबाबाट सबै हदको मिल्छ । बेहदका बाबाबाट बेहदको सुख मिल्छ । सुख हुन्छ नै धनबाट । धन त त्यहाँ अपार हुन्छ । सबै कुरा सतोप्रधान हुन्छ त्यहाँ । तिम्रो बुद्धिमा छ, हामी सतोप्रधान थियौं फेरि बन्नु छ । यो पनि तिमीले अहिले जान्यौ, तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छौ- स्वीट, स्वीटर, स्वीटेस्ट हुन्छ नि । बाबाभन्दा पनि स्वीट बन्छन् । त्यसैले उच्च पद पाउँछ । अति स्वीट त्यो हो जसले धेरैको कल्याण गर्छ । बाबा पनि अति स्वीट हुनुहुन्छ नि, त्यसैले त सबैले उहाँलाई याद गर्छन् । कुनै मह वा चिनीलाई मात्रै अति स्वीट भनिदैन । यो मनुष्यको चालचलनको बारेमा पनि भनिन्छ । भन्ने गर्छन् नि- यो स्वीट बच्चा छ । सत्ययुगमा कुनै पनि शैतानी कुरा हुँदैन । यति उच्च पद जुन पाउँछन्, अवश्य यहाँ पुरुषार्थ गरेका हुन् ।

तिमीले अहिले नयाँ दुनियाँलाई जानेका छौ । तिम्रो लागि त मानौं भोलि नै नयाँ दुनियाँ सुखधाम हुन्छ । मनुष्यलाई त थाहै छैन- शान्ति कहिले थियो । भन्दछन् विश्व शान्ति होस् । तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ- विश्वमा शान्ति थियो जुन फेरि स्थापना गर्दै छौ । अब यो सबैलाई सम्भाउने कसरी ? यस्ता-यस्ता प्वाइन्टहरू निकाल्नुपर्छ जसको मनुष्यलाई धेरै चाहना छ । विश्वमा शान्ति होस् यसको लागि निकै कोसिस गरिरहन्छन् किनभने अशान्ति धेरै छ । यो लक्ष्मी-नारायणको चित्र सामुन्ने देखाउनु छ । यिनको जब राज्य थियो तब विश्वमा

शान्ति थियो, त्यसलाई नै स्वर्गको दैवी संसार भनिन्छ। त्यहाँ विश्वमा शान्ति थियो। आजभन्दा ५ हजार वर्ष पहिलेको कुरा अरु कसैले जानेको छैन। यो हो मुख्य कुरा। सबै आत्माहरू मिलेर भन्छन्— विश्वमा शान्ति कसरी हुन सक्छ! सबै आत्माले पुकार्छन्। तिमीले यहाँ विश्वमा शान्ति स्थापना गर्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। जसले विश्वमा शान्ति चाहन्छन् उनलाई तिमीले सुनाऊ— यहाँ नै शान्ति थियो। जब भारत स्वर्ग थियो तब शान्ति थियो अहिले नर्क छ। नर्कमा अशान्ति छ किनभने धर्म अनेक छन्, मायाको राज्य छ। भक्तिको पनि पम्प छ। दिन-प्रतिदिन वृद्धि हुँदै जान्छ। मनुष्य पनि मेला-जमघट आदिमा जान्छन्, सम्भन्छन् अवश्य केही सत्य हुनुपर्छ। अहिले तिमीले बुझेका छौ— त्यसबाट कोही पावन बन्न सक्दैन। पावन बन्ने बाटो मनुष्य कसैले बताउन सक्दैन। पतित-पावन एक बाबा नै हुनुहुन्छ। दुनियाँ एउटै हो, केवल नयाँ र पुरानो भनिन्छ। नयाँ दुनियाँमा नयाँ भारत, नयाँ दिल्ली भनिन्छ। नयाँ हुनु छ, जसमा फेरि नयाँ राज्य हुन्छ। यहाँ पुरानो दुनियाँमा पुरानो राज्य छ। पुरानो र नयाँ दुनियाँ केलाई भनिन्छ, यो पनि तिमीले जानेका छौ। भक्तिको कति ठूलो प्रभाव छ। यसलाई भनिन्छ अज्ञान। ज्ञान सागर त एक बाबा हुनुहुन्छ। बाबाले तिमीलाई यस्तो भन्नुहुन्छ— राम-राम भन वा केही गर। होइन, बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ— संसारको इतिहास-भूगोल कसरी दोहोरिइन्छ। यो शिक्षा तिमीले पढिरहेका छौ। यसको नाम नै छ रूहानी शिक्षा, स्त्रीचुअल नलेज। यसको अर्थ पनि कसैले जानेको छैन। ज्ञान सागर त एक बाबालाई मात्र भनिन्छ। वहाँ हुनुहुन्छ— स्त्रीचुअल नलेजफुल फादर। बाबा आत्मासँग कुरा गर्नुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ— रूहानी बाबाले पढाउनुहुन्छ। यो हो स्त्रीचुअल नलेज। रूहानी नलेजलाई नै स्त्रीचुअल नलेज भनिन्छ।

तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ— परमपिता परमात्मा बिन्दु हुनुहुन्छ, उहाँले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। हामी आत्माहरूले पढिरहेका छौ। यो बिर्सिनु हुँदैन। हामी आत्माहरूलाई जुन ज्ञान मिल्छ, फेरि हामीले अरु आत्माहरूलाई दिन्छौं। यो याद तब अडिन सक्छ जब आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबाको यादमा रहन्छौं। यादमा धेरै कच्चा छौ, तुरुन्तै देह-अभिमान आउँछ। देही-अभिमानी बन्ने प्राक्टिस गर्नु छ। म आत्माले यिनलाई सामान दिन्छु। म आत्माले व्यापार गर्छु। आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नुमा नै फाइदा छ। आत्मालाई ज्ञान छ, हामी यात्रामा छौं। कर्म त गर्नु नै छ। बच्चा आदिलाई पनि सम्हाल्नु छ। घर-धन्दा पनि गर्नु छ। धन्दा आदिमा याद रहोस्, म आत्मा हुँ— यो धेरै मुश्किल छ। बाबा भन्नुहुन्छ— कुनै पनि उल्टो काम कहिल्यै नगर। सबभन्दा ठूलो पाप हो विकारको। यसले धेरै हैरान गर्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले पावन बन्ने प्रतिज्ञा गर्छौं। त्यसैको यादगार यो राखी बन्धन हो। पहिले त पाई पैसाको राखी पाइन्थ्यो। ब्राह्मणहरू गएर राखी बाँध्दथे। आजकल त राखी पनि कति फेशनेबल बनाउँछन्। वास्तवमा हो अहिलेको कुरा। तिमीले बाबासँग प्रतिज्ञा गर्छौं— हामी कहिल्यै विकारमा जादैनौं। हजुरबाट विश्वको मालिक बन्ने वर्सा लिन्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ— ६३ जन्म त विषय वैतरणी नदीमा गोता खायौ अब तिमीलाई क्षीर सागरमा लैजान्छु। सागर कुनै होइन। उदाहरणको लागि भनिएको हो। तिमीलाई शिवालयमा लैजान्छु। त्यहाँ अथाह सुख छ। अहिले यो अन्तिम जन्म हो, हे आत्माहरू पवित्र बन। के बाबाले भनेको मान्दैनौ? ईश्वर तिम्रो बाबा भन्नुहुन्छ— मीठे बच्चे, विकारमा नजाऊ। जन्म-जन्मान्तरको पाप शिरमा छ, त्यो मलाई याद गर्नाले मात्र भस्म हुन्छ। कल्प पहिला पनि तिमीलाई शिक्षा दिएको थिएँ। बाबाले तब मात्र ग्यारेन्टी गर्नुहुन्छ जब तिमीले ग्यारेन्टी गर्छौं कि बाबा मैले हजुरलाई याद गरिरहन्छु। यति याद गरिराख जसले गर्दा शरीरको भान नरहोस्। संन्यासीहरूमा पनि कोही-कोही तीक्ष्ण, धेरै पक्का ब्रह्म ज्ञानी हुन्छन्, उनीहरूले पनि यसै बसी-बसी शरीर छोड्छन्। यहाँ त तिमीलाई बाबा सम्झाउनुहुन्छ, पावन बनेर जानु छ। उनीहरू त आफ्नो मतमा चल्छन्। यस्तो होइन— उनीहरूले शरीर छाडेर कुनै मुक्ति-जीवनमुक्तिमा जान्छन्। होइन। आउँछन् फेरि यहीँ तर उनका शिष्यहरूले सम्भन्छन्— उनी निर्वाण गए। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— एक जना पनि फर्किएर जान सक्दैन, नियम नै छैन। वृक्षले अवश्य वृद्धि हुनु छ।

अहिले तिमी संगमयुगमा बसिरहेका छौ, अरु सबै मनुष्य कलियुगमा छन्। तिमी दैवी सम्प्रदायका बनिरहेका छौ। जो तिम्रो धर्मका छन् उनीहरू आइरहन्छन्। देवी-देवताहरूको पनि त्यहाँ वंशावली हुन्छ नि। उनीहरू बदली भएर अरु धर्ममा परिवर्तित भएका छन्, फेरि निस्किएर आउँछन्। नत्र उनको ठाउँ कसले भर्छ। आफ्नो ठाउँ

भर्न अवश्य फेरि आउँछन् । यो धेरै महीन कुरा छ । धेरै राम्रा-राम्रा पनि आउँछन्, जो अरू धर्ममा कनवर्ट भएका छन्, आफ्नो ठाउँमा फेरि आउँछन् । तिम्रो पासमा मुसलमान आदि पनि आउँछन् नि । धेरै खबरदारी राख्नु पर्छ, उनीहरूले (पुलिसहरूले) तुरुन्त जाँच गर्छन् यहाँ अर्को धर्मका कसरी जान्छन् ? इमर्जेन्सीमा त धेरैलाई पक्रिन्छन् फेरि पैसा पायो भने छोडि पनि दिन्छन् । जुन कल्प पहिले भएको छ, त्यो तिमीले अहिले देखिरहेका छौ । कल्प पहिले पनि यस्तै भएको थियो । तिमी अहिले मनुष्यबाट देवता उत्तम पुरुष बन्छौ । यो हो सर्वोत्तम ब्राह्मणकुल । यस समयमा बाबा र बच्चाहरू रूहानी सेवामा छन् । कोही गरिबलाई धनवान बनाउनु— यो रूहानी सेवा हो । बाबाले कल्याण गर्नुहुन्छ भने बच्चाले पनि मदत गर्नुपर्छ । जसले धेरैलाई बाटो देखाउँछ ऊ धेरै उच्च चढ्न सक्छ । तिमी बच्चाहरूले पुरुषार्थ गर्नुपर्छ तर चिन्ता होइन, किनभने तिम्रो जिम्मेवारी बाबामाथि छ । पुरुषार्थ जोड दिएर गराइन्छ फेरि जुन फल निस्कन्छ सम्भ्रनुपर्छ जस्तो कल्प पहिले थियो । बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू चिन्ता नगर । सेवामा मेहनत गर । बन्दैनन् भने के गर्ने ! यो कुलको नभए तिमीले जति टाउको दुखाऊ, कसैले तिम्रो कम टाउको दुखाउँछन्, कसैले धेरै । बाबाले भन्नुभएको छ— जब दुःख धेरै आउँदै जान्छ तब फेरि आउँछन् । तिम्रो व्यर्थ केही जानेछैन । तिम्रो काम हो सही बताउने । शिवबाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ । यस्तो धेरैले भन्छन्— भगवान् अवश्य हुनुहुन्छ । महाभारत लडाईंको समयमा भगवान् हुनुहुन्थ्यो । तर कुनचाहिँ भगवान् हुनुहुन्थ्यो त्यसमा अलमलिएका छन् । कृष्ण त हुन सक्दैनन् । कृष्ण त्यही अनुहारमा फेरि सत्ययुगमा नै हुन्छन् । हरेक जन्ममा अनुहार बदलिदै जान्छ । सृष्टि अब बदलिदै छ । पुरानोलाई नयाँ भगवान्ले अब कसरी बनाउनुहुन्छ, यो पनि कसैले जानेका छैनन् । अन्त्यमा तिम्रो नाम प्रत्यक्ष हुन्छ । स्थापना भइरहेको छ, फेरि यिनले राज्य गर्नेछन्, विनाश पनि हुन्छ । एकातिर नयाँ दुनियाँ, अर्कोतिर पुरानो दुनियाँ—यो चित्र धेरै राम्रो छ । भन्छन् पनि ब्रह्माद्वारा स्थापना, शंकरद्वारा विनाश... तर केही बुझेका छैनन् । मुख्य चित्र हो त्रिमूर्तिको । उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ शिवबाबा । तिमीले जानेका छौ—शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा हामीलाई यादको यात्रा सिकाइरहनुभएको छ । बाबालाई याद गर, योग अक्षर धेरै कठिन लाग्छ । याद अक्षर धेरै सहज छ । बाबा अक्षर धेरै प्यारो छ । तिमी स्वयंलाई लाज लाग्छ— म आत्माले बाबालाई याद गर्न सकिदैन, जसबाट विश्वको बादशाही मिल्छ ! आफैं श्रीमत्तमा चल । म बाबालाई याद गर्नु भने मात्र विकर्म विनाश हुन्छ । याद गर्दैनौ भने विकर्म विनाश कसरी हुन्छ ! अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) हर प्रकारले पुरुषार्थ गर्नु पर्छ, चिन्ता होइन किनकि हाम्रो जिम्मेवार स्वयं बाबा हुनुहुन्छ । हाम्रो केही पनि व्यर्थ जान सक्दैन ।
- २) बाबा समान धेरै-धेरै स्वीट बन्नु छ । अनेकौंको कल्याण गर्नु छ । यो अन्तिम जन्ममा पावन अवश्य बन्नु छ । धन्दा आदि गर्दै अभ्यास गर्नु पर्छ— म आत्मा हुँ ।

वरदानः— शान्तिको शक्तिद्वारा सेकेण्डमा मुक्ति र जीवनमुक्तिको अनुभव गराउने विशेष आत्मा भव

विशेष आत्माको लास्ट विशेषता हो— सेकेण्डमा कुनै पनि आत्मालाई मुक्ति र जीवनमुक्तिको अनुभवी बनाइदिनु । केवल बाटो मात्र देखाउँदैनन्, सेकेण्डमा शान्तिको वा अतीन्द्रिय सुखको अनुभव गराउँछन् । जीवनमुक्तिको अनुभव हो सुख अनि मुक्तिको अनुभव हो शान्ति । त्यसैले जो सामुन्ने आउँछन् उनीहरूले सेकेण्डमा यसको अनुभव गरून् । जब यस्तो स्पीड हुन्छ तब साइन्समाथि साइलेन्सको विजयलाई देखेर सबैको मुखबाट वाह-वाहको आवाज निस्कन्छ अनि प्रत्यक्षताको दृश्य अगाडि आउनेछ ।

स्लोगनः— बाबाको हरेक आदेशमा स्वयंलाई कुर्बान गर्ने सच्चा पुतली बन ।

✽ **शब्दार्थः—** स्वीट— मीठो, प्यारो